

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਉਨੰਜਾ ਨੰਬਰ

ਸੱਚਾਈਆਂ ਦਾ ਪਰਗਟਾਵਾ: ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ, ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ, ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ

Jeff Pippenger

2024-01-13

1798 ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਉਲਾਈ ਦਰਿਆ ਦੀ ਦਰਸ਼ਣੀ ਦਾ ਮੁਹਰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ, ਤਦ ਉਤਪੰਨ ਹੋਇਆ ਗਿਆਨ ਦਾ ਵਾਧਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਪਰਖਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲੈ ਆਇਆ ਜੋ 1844 ਵਿੱਚ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੀ ਚਲਹੋਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪਰਾਕਾਸ਼ਣਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੀ। ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ, ਜੋ ਹੁਣ ਮੁਹਰ ਖੋਲ੍ਹੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਠੀਕ ਉਹੀ ਪਰਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼, ਜੋ ਹੁਣ ਮੁਹਰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮਿਲਰ ਦੇ ਮੋਤੀਆਂ ਦੀ ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ ਹੈ।

“ਉਹ ਸੱਚਾਈਆਂ ਜੋ ਅਸੀਂ 1841, '42, '43, ਅਤੇ '44 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ, ਹੁਣ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ, ਦੂਜੇ, ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਉਹ ਗੰਭੀਰ ਦ੍ਰਿੜ ਨਿਸ਼ਚੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ।”

Manuscript Releases, volume 15, 371.

ਸਾਡੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ਾ ਤੀਸਰੇ ਹਾਏ ਦੇ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਹੈ। ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਤਿੰਨੇ ਹਾਏ ਹੱਥਕੁਕ ਦੀਆਂ ਦੋਵਾਂ ਪਟੀਆਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਖੁਲ੍ਹਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਜਦੋਂ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਵੀ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਵਿਕਸਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦਾ ਜੋ ਐਗਜ਼ੀਟਰ ਕੈਂਪ ਮੀਟਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਉੱਤੇ ਕੁਆਰੀਆਂ ਕੋਲ ਜਾਂ ਤਾਂ ਤੇਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਫਿਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਯਹੂਸਲਾਮ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਯਸਾਇਆ ਦੀ ਹਾਇ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦਰਸ਼ਨ ਇਫ਼ਰਾਈਮ ਦੇ ਮਦਿਰਾਪੀਆਂ ਲਈ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਪੁਸਤਕ ਵਰਗਾ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਯਸਾਇਆ ਦੇ ਇਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਰਮੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦਾ ਕੰਮ—ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ—ਕੁੰਭਾਰ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਕੰਮ “the daily” ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਜਦਕਿ ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ “tamid” ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਬੁਤਪਰਸਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ, ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਚੁਣਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ “continual” ਹੈ।

ਤਿੰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਹਰਮਰਿੱਦੋਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਜਗਰ (ਮੁਰਤੀਪੁਜਕਤਾ) ਹੈ। ਅਜਗਰ ਨੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣਾ ਯੁੱਧ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਅਜਗਰ ਉਸ ਯੁੱਧ ਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਮਿਲੇਨਿਯਮ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਆਖਿਰਕਾਰ ਉਹ ਨਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪੂਰੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਤਦੋਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਆਪਣੀ ਕੈਦ ਵਿੱਚੋਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਚਾਰੋਂ ਕੋਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ, ਰੋਗ ਅਤੇ ਮਾਰੋਗ ਨੂੰ, ਭੁਲਾਵੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਲਈ ਨਿਕਲੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲੜਾਈ ਲਈ ਇਕੱਠਾ ਕਰੇ; ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀ ਰੇਤ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਧਰਤੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਆਏ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਛਾਵਣੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿਯ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੋਂ ਘੇਰ ਲਿਆ; ਤਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਗ ਉਤਰੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰ ਗਈ। ਅਤੇ ਉਹ ਇਬਲੀਸ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭੁਲਾਇਆ ਸੀ, ਅੱਗ ਅਤੇ ਗੰਧਕ ਦੀ ਝੀਲ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ ਝੂਠਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵੀ

ਹਨ; ਅਤੇ ਉਹ ਯੁਗਾਂ-ਯੁਗ ਦਿਨ ਰਾਤ ਯਾਤਨਾ ਭੇਗਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 20:7-10.

ਉਹ ਜਾਨਵਰ (ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ), ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਜੀ ਹੈ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਆਰਮਾਗੇਡਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਝੂਠਾ ਨਬੀ (ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ), ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤੀਜੀ ਹੈ, ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਸਲੀਬ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਵੇਲੇ ਨਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਅਤੇ ਉਹ ਦਰਿੰਦਾ ਫੜਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਝੂਠਾ ਨਬੀ ਵੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚਮਤਕਾਰ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੋਹਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਜੀਉਂਦੇ ਹੀ ਗੰਧਕ ਨਾਲ ਬਲਦੀ ਅੱਗ ਦੀ ਝੀਲ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟੇ ਗਏ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 19:20.

ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਬੁੱਤਪਰਸਤੀ (ਸ਼ੈਤਾਨ) ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ "ਤਾਮੀਦ" (ਨਿਰੰਤਰ) ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਬਦ ਚੁਣਿਆ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਲਗਾਤਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜਨ ਵਾਲਾ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮਿਆਂ ਲਈ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੇ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਦਾਨੀਏਲ ਵੱਲੋਂ "ਤਾਮੀਦ" (ਨਿਰੰਤਰ) ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਚੋਣ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਣ ਅਤੇ ਸਹੀ ਸੀ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਯਸਾਯਾਹ ਦੀ ਹਾਏ ਦੀ ਕਥਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਗਹਿਰੀ ਨੀਂਦ ਦੀ ਆਤਮਾ ਉਡੇਲ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਅਠਾਈਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਤੋਂ ਤੀਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਤੱਕ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਲਿਖਦਾ ਹੈ:

ਹੁਣ ਜਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਫੱਟੀ ਉੱਤੇ ਲਿਖ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸਦਾ-ਸਦਾ ਤੱਕ ਰਹੇ: ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਬਗਾਵਤੀ ਲੋਕ ਹਨ, ਝੂਠੇ ਬੱਚੇ, ਅਜੇਹੇ ਬੱਚੇ ਜੋ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਣਗੇ; ਜੋ ਦਰਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, "ਦਰਸ਼ਨ ਨਾ ਕਰੋ"; ਅਤੇ ਨਬੀਆਂ ਨੂੰ, "ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਿੱਧੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨਾ ਕਰੋ, ਸਾਨੂੰ ਮਿੱਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰੋ, ਠੱਗੀਆਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰੋ: ਰਾਹ ਤੋਂ ਹਟ ਜਾਓ, ਮਾਰਗ ਤੋਂ ਇਕ ਪਾਸੇ ਹੋ ਜਾਓ, ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿਓ।" ਇਸ ਲਈ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਖਦਾ ਹੈ, "ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਚਨ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਅਤੇ ਟੇਢਪਣ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਉੱਤੇ ਟਿਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ: ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਧਰਮ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਉਸ ਡਿੱਗਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਦਰਾਰ ਵਾਂਗ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਉੱਚੀ ਦੀਵਾਰ ਵਿੱਚ ਫੂਲੀ ਹੋਈ ਨਿਕਲੀ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਦਾ ਟੁੱਟਣਾ ਅਚਾਨਕ, ਇਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਆ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਕੁੰਭਾਰ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਦੇ ਟੁੱਟਣ ਵਾਂਗ ਚੂਰ-ਚੂਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ; ਉਹ ਰਹਿਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ: ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਠੀਕਰਾ ਵੀ ਨਾ ਮਿਲੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅੰਗੀਠੀ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਗ ਲਈ ਜਾ ਸਕੇ, ਜਾਂ ਖੱਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਪਾਣੀ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।" ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ, ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਖਦਾ ਹੈ; "ਮੁੜ ਆਉਣ ਅਤੇ ਵਿਸਰਾਮ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਉੱਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ; ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਤਾਕਤ ਹੋਵੇਗੀ: ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹਿਆ।" ਯਸਾਯਾਹ 30:8-15.

ਜੋ "ਤਖਤੀ" ਲਿਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਹਬੱਕੁਕ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਤਖਤੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਇਸ ਲਈ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਕਿ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ, ਉਹ "ਦੌੜਣ" ਅਤੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣ। ਉਹ "ਪੁਸਤਕ" ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ "ਤਖਤੀ" ਦਾ "ਨੋਟ" ਕੀਤਾ, ਹਬੱਕੁਕ ਹੈ। ਹਬੱਕੁਕ ਦੀ "ਪੁਸਤਕ" ਵਿੱਚੋਂ ਆਈ "ਤਖਤੀ" ਇੱਕ ਪਰਖਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜੋ "ਇੱਕ ਬਾਗੀ ਲੋਕ, ਝੂਠੇ ਬੱਚੇ, ਅਜੇਹੇ ਬੱਚੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਣਗੇ," ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ "ਬਾਗੀ ਲੋਕ" ਜੋ "ਸੁਣਨ" ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਹਨ ਜੋ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਦੀ ਤੁਰਹੀ ਦੀ ਧੁਨੀ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਤੁਰਹੀ ਦੀ ਧੁਨ ਸੁਣੋ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਂਗੇ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ 6:17.

ਬਗਾਵਤੀ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਯਸਾਯਾਹ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਸੁਣਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਜਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲੋਕ ਨੂੰ ਕਹਿ, ਤੁਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਸੁਣੋਗੇ, ਪਰ ਸਮਝੋਗੇ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਵੇਖੋਗੇ, ਪਰ ਬੁਝੋਗੇ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲੋਕ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਮੋਟਾ ਕਰ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਨ ਭਾਰੇ ਕਰ ਦੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ

ਬੰਦ ਕਰ ਦੇ; ਕਿਤੇ ਐਸਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਣ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਸੁਣਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਸਮਝਣ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਯਸਾਯਾਹ 6:9, 10.

ਯਸਾਯਾਹ ਦੇ ਬਹਿਰੇ ਬਗਾਵਤੀ "ਸੁਣ" ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ "ਸੁਣਦੇ" ਨਹੀਂ, ਅਤੇ "ਸੁਣਨ" ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ "ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ।" ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਦੁਸ਼ਟ ਹੀ, ਜੋ ਮੱਤੀ ਦੀਆਂ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਵੀ ਹਨ, "ਮੇਜ਼" ਉੱਤੇ ਦਰਸਾਏ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹਬੱਕੁਕ ਦੀ "ਕਿਤਾਬ" ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਜੇ ਯਸਾਯਾਹ ਦੇ ਬਹਿਰੇ ਬਗਾਵਤੀ ਸੁਣਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਿਰਦਾ ਮੋਟਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਬਹਿਰੇ ਬਗਾਵਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਦੂਜੀ ਗਵਾਹੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ।

ਤਦ ਚੇਲੇ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ, ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਬੋਲਦਾ ਹੈਂ? ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਭੇਦ ਜਾਣਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਕੋਲ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਪ੍ਰਚੁਰਤਾ ਹੋਵੇਗੀ; ਪਰ ਜਿਸ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਉਹ ਵੀ ਲੈ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਉਹ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ; ਅਤੇ ਸੁਣਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ, ਨਾ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਯਸਾਯਾਹ ਦੀ ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਸੁਣਦੇ ਹੋਏ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣੋਗੇ, ਪਰ ਸਮਝੋਗੇ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋਗੇ, ਪਰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਲੋਕ ਦੇ ਮਨ ਮੋਟੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਨ ਸੁਣਨ ਵਿੱਚ ਮੰਦੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਲਈਆਂ ਹਨ; ਕਿਤੇ ਐਸਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਣ, ਆਪਣੇ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਸੁਣਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨਾਲ ਸਮਝਣ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਾਂ। ਪਰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਧੰਨ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵੇਖਦੀਆਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਨ ਧੰਨ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਬੀਆਂ ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਵੇਖਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕੀਤੀ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਨਾ ਵੇਖੀਆਂ; ਅਤੇ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕੀਤੀ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਨਾ ਸੁਣੀਆਂ। ਮੱਤੀ 13:10-17.

ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਦੇ ਭੇਤ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਹੈ ਜੋ ਲਾਈਨ ਉੱਤੇ ਲਾਈਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਧੰਨ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵੇਖਦੇ ਅਤੇ ਸੁਣਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਅਤੇ ਧੰਨ—ਦੋਵੇਂ ਹੀ—ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਬਾਰੂਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। "ਬੁੱਧੀਮਾਨ" ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ (ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਨਾਲ) ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਹਬੱਕੁਕ ਦੀ "ਪੁਸਤਕ" ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ "ਮੇਜ਼" ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ "ਧੰਨ" ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਾ, ਦਾਨੀਏਲ: ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਚਨ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਬੰਦ ਅਤੇ ਮੋਹਰਬੰਦ ਰਹਿਣਗੇ। ਬਹੁਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਚਿੱਟੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਪਰਖੇ ਜਾਣਗੇ; ਪਰ ਦੁਸ਼ਟ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਹੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ: ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇਗਾ; ਪਰ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਸਮਝਣਗੇ। ਅਤੇ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਨਿੱਤ ਦੀ ਬਲੀ ਹਟਾਈ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਘਿਨਾਉਣੀ ਵਸਤੂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਉਥੋਂ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੌ ਨੌਬੇ ਦਿਨ ਹੋਣਗੇ। ਧੰਨ ਹੈ ਉਹ ਜੋ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਪੈਂਤੀ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ 12:9-13.

ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਨੇ ਠੀਕ ਹੀ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਪੈਂਤੀ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਉਸ ਵੇਲੇ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਬੁੱਤਪਰਸਤੀ ("ਰੋਜ਼ਾਨਾ") ਨੂੰ ਸੰਨ 508 ਵਿੱਚ "ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ।" ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ 1843 ਵਿੱਚ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ "ਆਉਂਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ "ਛੂਹਦਾ ਹੈ" ਹੈ। ਸੰਨ 1843 ਨੇ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ, ਸੰਨ 1844 ਨੂੰ "ਛੂਹਿਆ।" ਜਦੋਂ ਸੰਨ 1843 ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਹਬੱਕੁਕ ਦਾ "ਦੇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ" ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਉਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਜੋ ਉਹਨਾਂ "ਪਟੀਆਂ" ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ "ਪੁਸਤਕ" ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਹਬੱਕੁਕ ਦੀ "ਪੁਸਤਕ" ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਲਈ "ਉਡੀਕ ਕਰਨ" ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ।

ਦਾਨੀਏਲ 1798 ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ), ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਮੋਹਰ ਖੋਲੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਤਦ ਇੱਕ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅ ਵਾਲੀ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਉਤਪੰਨ ਹੋਈ ਸੀ (ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਕੀਤੇ ਗਏ,

ਅਤੇ ਅਜਮਾਏ ਗਏ)। ਉਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੱਤ ਗੱਜਣਾਂ ਦੇ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਿਸ਼ਕਰਸ਼ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੀ। ਉਹ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਇਤਿਹਾਸ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਤਾ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ, ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼, ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਆਸ਼ੀਸ਼ 1798 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅ ਵਾਲੀ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

1798 ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ, 1844 ਦੀ ਮਹਾਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੱਕ, 1989 ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ—ਜੋ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ—ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵੇਲੇ ਠਹਿਰਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਾਨੀਏਲ ਬਾਰੂਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ “ਬੁੱਧੀਮਾਨ” ਉਹ ਹਨ ਜੋ “ਧੰਨ” ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ “ਉਡੀਕ” ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੁਸ਼ਟ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਨਾਲ “ਸੁਣਦੇ” ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਜੋ “ਵੇਖਦੇ” ਨਹੀਂ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਸਾਰਾ ਅਨੁਭਵ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਇਤਾਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਪਵਿੱਤਰ ਇਤਿਹਾਸ ਉਸ ਗਿਆਨ ਦੀ ਵਾਧੀ ਦੀ ਸਮਝ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਜੋ ਹੱਥਕੁਕ ਦੀਆਂ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਗਿਆਨ ਦੀ ਵਾਧੀ ਉੱਤੇ ਵੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਲਕੀਰ ਉੱਤੇ ਲਕੀਰ ਦੀ ਵਿਧੀ ਰਾਹੀਂ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ “ਬੁੱਧੀਮਾਨਾਂ” ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਭੇਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਦਿਸ਼ਟਾਂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਦਾਨੀਏਲ ਬਾਰੂਵੇਂ ਵਿੱਚ “ਦੁਸ਼ਟ” ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ, ਅਤੇ 2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ, ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਹ ਅਣਸਮਝੀ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਵੈਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਘੋਰ ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਪੌਲਸ ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੁਸ਼ਟ ਪ੍ਰੇਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ, “ਨਿਤ ਦੀ” ਸੀ, ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਚਾਰ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੱਚਾਈ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, “ਨਿਤ ਦੀ” ਹੀ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਧੰਨ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਯਸਾਯਾਹ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਲਈ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਨਾ ਹੋਣ। ਦਾਨੀਏਲ ਬਾਰੂਵੇਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਧੰਨ ਹਨ, ਉਹ ਉਹੀ ਹਨ ਜੋ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਬਾਰੂਵੇਂ ਦੀਆਂ ਉਹ ਚਾਰ ਆਇਤਾਂ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਆਇਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵੀ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਯਸਾਯਾਹ ਦੀ ਉਸ ਵਰਗ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਵੀ ਜਿਸ ਨੇ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਦਾ ਉਹੀ ਭੇਦ ਵੀ, ਇਹ ਸਭ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਨੂੰ ਆ ਪਹੁੰਚੇ ਸੱਤ ਗਰਜਾਂ ਦੇ ਗੁਪਤ ਇਤਿਹਾਸ ਵੱਲ ਅੱਗੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ, ਹੁਣ ਦੁਬਾਰਾ ਦੁਹਰਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਦੇਖਣਗੇ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਗੇ।

“1840–1844 ਤੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੁਣ ਸ਼ਕਤੀਪੂਰਵਕ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਦਿਸ਼ਾ-ਸੂਝ ਗੁਆ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਾਰੀਆਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣੇ ਹਨ।

“ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਖਿਆ, ‘ਧੰਨ ਹਨ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵੇਖਦੀਆਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਵੇਖਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀਆਂ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ; ਅਤੇ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀਆਂ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ’ [ਮੱਤੀ 13:16, 17]। ਧੰਨ ਹਨ ਉਹ ਅੱਖਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਵੇਖੀਆਂ ਜੋ 1843 ਅਤੇ 1844 ਵਿੱਚ ਵੇਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।”

“ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਿਆਂ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਪੂਰੇ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ; ਅੰਤਿਮ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਲਦੀ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਪੁਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਦਾਨੀਏਲ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ।” Manuscript

ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਨੂੰ ਦੂਤਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਸਮਝਣ ਲਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ "the daily" ਬੁੱਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ। ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਨੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਸ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਸਮਝ, ਜੋ ਹੱਕੂਕ ਦੀ "ਪੁਸਤਕ" ਵਿੱਚ ਉਲੇਖਿਤ "ਫੱਟੀਆਂ" ਉੱਤੇ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੀ, "ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਲਈ" ਹੈ। ਉਸ "ਪੁਸਤਕ" ਦਾ ਮੁਹਰ-ਖੁਲ੍ਹਣਾ "ਬਾਰੀ, ਝੂਠੇ ਬੱਚਿਆਂ" ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। "ਬੱਚੇ" ਆਖਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਯਸਾਯਾਹ ਦੇ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ "ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸਮਾਂ" ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਯਸਾਯਾਹ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਝੂਠੇ ਬੱਚੇ" ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਗੇ ਜੋ "ਮੇਜ਼" ਉੱਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ "ਪੁਸਤਕ" ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, "ਦਰਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ, ਨਾ ਵੇਖੋ; ਅਤੇ ਨਬੀਆਂ ਨੂੰ, ਸਾਨੂੰ ਸਿੱਧੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨਾ ਕਰੋ; ਸਾਨੂੰ ਚਿਕਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਓ, ਧੋਖਿਆਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰੋ।" 1863 ਵਿੱਚ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੇ ਝੂਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਇਸ ਮੰਗ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਕ ਚੜ੍ਹਦੀ ਹੋਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਯਸਾਯਾਹ ਪਾਸੋਂ ਮਿਲਰਾਈਟ ਨੀਂਹਾਂ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਮਾਰਗਾਂ ਦੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ, "ਰਾਹ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟ ਜਾਓ, ਪੰਥ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਪਾਸੇ ਹੋ ਜਾਓ, ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿਓ।" ਉਹ ਪੰਥ ਜੋ ਰਾਹ ਹੈ, ਉਹ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਮਾਰਗ ਹਨ।

ਯਹੋਵਾਹ ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਰਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਖੜੇ ਹੋਵੋ, ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪੰਥਾਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਚੰਗਾ ਰਾਹ ਕਿਹੜਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਚੱਲੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਪਾਵੋਗੇ। ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਚੱਲਾਂਗੇ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ 6:16.

"ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ" ਵੱਲੋਂ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੇ "ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਹਾਂ" ਦਾ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ "ਵਿਸ਼ਰਾਮ" ਮਿਲਣਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਹੀ ਉਹ "ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਅਤੇ ਤਾਜ਼ਗੀ" ਵੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਯਸਾਯਾਹ ਵਿੱਚ ਸੁਣਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਹੀ ਪਿੱਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਤਾਜ਼ਗੀ ਵੀ ਹੈ। ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਜੋ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ "ਤਖ਼ਤੀਆਂ" ਉੱਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਇੱਕ "ਪੁਸਤਕ" ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਇਸ ਇੱਛਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਨੂੰ" ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਦਰਸ਼ਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਲਫ਼ਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਅੰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਣਗੇ, ਧਰਮੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਾਰਗ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ ਜੋ "ਬੁੱਧੀਮਾਨ" ਨੂੰ ਉਸ ਮਾਰਗ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

"ਰਾਹ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਚਮਕੀਲਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਦੂਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ 'ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ' ਸੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਾਰੇ ਰਾਹ ਉੱਤੇ ਚਮਕਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਲਈ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਿੰਦਾ ਰਿਹਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਠੋਕਰ ਨਾ ਖਾਣ।"

"ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਯਿਸੂ ਉੱਤੇ ਟਿਕਾਈ ਰੱਖਦੇ, ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਅੱਗੇ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਵੱਲ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਕੁਝ ਥੱਕ ਗਏ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰ ਹਾਲੇ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਆਸ ਰੱਖਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹੁੰਦੇ। ਤਦ ਯਿਸੂ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾਮਈ ਸੱਜੀ ਬਾਂਹ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੌਸਲਾ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਬਾਂਹ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜੇਤ ਨਿਕਲਦੀ ਸੀ ਜੋ ਆਗਮਨ-ਸਮੂਹ ਦੇ ਉੱਪਰ ਲਹਿਰਾਉਂਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ 'ਹੱਲੇਲੂਯਾਹ!' ਪੁਕਾਰ ਉਠਦੇ ਸਨ। ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਅਵਿਵੇਕ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਵਾਲੀ ਜੇਤ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਦੂਰ ਤਕ ਲੈ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੀ ਜੇਤ ਬੁੱਝ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਰ ਪੂਰਨ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਹ ਠੋਕਰਾਂ ਖਾਂਦੇ ਹੋਏ ਨਿਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇਵਾਂ ਤੋਂ ਨਜ਼ਰ ਗੁਆ ਬੈਠੇ, ਅਤੇ ਰਾਹ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗ ਕੇ

ਹੇਠਲੇ ਹਨੇਰੇ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾ ਪਏ।" Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, 57.

ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਇਹ ਮੱਧਰਾਤੀ ਪੁਕਾਰ ਦੀ ਜੋਤ ਸੀ। ਇਹ ਯਿਸੂ ਹੀ ਸੀ (ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ), ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਯਿਸੂ ਦੀ ਮਹਿਮਾਮਈ ਸੱਜੀ ਭੁਜਾ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੀ ਜੋਤ ਹੀ ਮੱਧਰਾਤੀ ਪੁਕਾਰ ਦੀ ਜੋਤ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਪੁਸਤਕ" ਵਿੱਚ ਉਲੇਖ ਕੀਤੀਆਂ "ਤਖ਼ਤੀਆਂ" ਉੱਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। "ਝੂਠੇ ਬੱਚਿਆਂ" ਵੱਲੋਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੱਧਰਾਤੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਸ ਮਾਰਗ ਦਾ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਰਨਾ ਸੀ, ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦੇਣ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਨਿਆਂ ਆ ਪਿਆ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਮਾਰਗ ਤੋਂ ਡਿੱਗ ਪਏ। ਉਹ "ਉੱਚੀ ਕੰਧ" ਜੋ ਅਚਾਨਕ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵੱਖਰੇਪਣ ਦੀ ਉਹ "ਕੰਧ" ਹੈ ਜੋ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਮੇਂ ਨਸ਼ਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਨਿਆਂ "ਅਚਾਨਕ, ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ" ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ "ਕੁੰਭਾਰ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਦੇ ਟੁੱਟਣ ਵਰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।" ਇਹ ਉਹ ਨਿਆਂ ਹੈ ਜੋ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਦੇ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।

ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਸਭ ਕੁਝ ਉਲਟਾ ਕਰਨ ਦਾ ਰਵੱਈਆ ਕੁੰਭਾਰ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਵਾਂਗ ਹੀ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਕੀ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਵਸਤੂ ਆਪਣੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਾਰੇ ਇਹ ਕਹੇਗੀ, ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ? ਜਾਂ ਕੀ ਰੂਪ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਉਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਕਹੇਗੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸੀ? ਯਸਾਇਆ 29:16.

"ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੱਚਾਈ ਹੈ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਬਾਰੂਹਾਂ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਚਾਰ ਪਦਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਬੰਨ੍ਹਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਭੇਦ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਲੋਕ ਘ੍ਰਿਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ 2 Thessalonians ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬਲ ਭਰਮ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" "ਝੂਠੇ ਬੱਚਿਆਂ" ਦੀ ਉਸ ਇੱਛਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਕਿ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਹਟ ਜਾਵੇ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਕੁੰਭਾਰ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਦੇ ਟੁੱਟਣ ਨਾਲ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਬਚਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮੁਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਨਾਸਤ ਹੋਈ ਹਾਲਤ ਦੀ ਇਕ ਤਸਵੀਰ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਉਸ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਕੁੰਭਾਰ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਦੇ ਟੁੱਟੇ ਅਤੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ "ਨਾ ਲੱਭਿਆ ਜਾਵੇਗਾ" "ਅੰਗੀਠੀ ਤੋਂ ਅੱਗ ਲੈਣ ਲਈ ਇਕ ਠੀਕਰਾ, ਜਾਂ ਖੱਡ ਤੋਂ ਪਾਣੀ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕੁਝ।"

"ਅੱਗ" ਅਤੇ "ਪਾਣੀ" ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਤੇਲ ਵੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਅਚਾਨਕ ਇਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1844 ਦੇ ਅਗਸਤ ਵਿੱਚ ਐਕਸਟਰ ਕੈਂਪ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਆਈ ਸੀ, ਤਾਂ "ਝੂਠੇ ਬੱਚਿਆਂ" ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਤੇਲ (ਪਾਣੀ ਜਾਂ ਅੱਗ) ਲੱਭਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਵਾਂਗ "ਵਾਪਸ ਆਉਣ" ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਮਿਲੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾ ਲਿਆ; ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਲਈ ਮੇਰੇ ਹਿਰਦੇ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਹੋਇਆ; ਕਿਉਂਕਿ, ਹੇ ਸੈਨਾਂ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਯਹੋਵਾਹ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਕਹਲਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਨਾ ਬੈਠਿਆ, ਨਾ ਹੀ ਆਨੰਦ ਕੀਤਾ; ਤੇਰੇ ਹੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਇਕੱਲਾ ਬੈਠਿਆ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਰੋਸ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਦੁੱਖ ਸਦਾ ਕਿਉਂ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਘਾਉ ਕਿਉਂ ਲਾਇਲਾਜ ਹੈ, ਜੋ ਚੰਗਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਝੂਠੇ ਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਪਾਣੀਆਂ ਵਰਗਾ ਜੋ ਧੋਖਾ ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ? ਇਸ ਲਈ ਯਹੋਵਾਹ ਇਉਂ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਤੂੰ ਮੁੜ ਆਵੇਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਫਿਰ ਲਿਆਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਖੜ੍ਹਾ ਰਹੇਗਾ; ਅਤੇ ਜੇ ਤੂੰ ਕੀਮਤੀ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰੇਗਾ, ਤਾਂ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ; ਉਹ ਤੇਰੀ ਓਰ ਮੁੜ ਆਉਣ, ਪਰ ਤੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਓਰ ਨਾ ਮੁੜੀਂ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਲੋਕ ਲਈ ਪਿੱਤਲ ਦੀ ਘੇਰੀ ਹੋਈ ਕੰਧ ਬਣਾ ਦਿਆਂਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਲੜਣਗੇ, ਪਰ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਨਾ ਪਾਉਣਗੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਅਤੇ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਹਾਂ, ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਛੁਡਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਭਿਆਨਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਤੇਰਾ ਉੱਧਾਰ ਕਰਾਂਗਾ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ 15:16-21.

ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸ ਆਏ। ਉਹ ਜੋ “ਮੁੱਲਵਾਨ ਨੂੰ ਹੀਣ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ” ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ “ਅੱਗੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ” ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ “ਮੂੰਹ” ਵਰਗੇ ਹੋਣ। ਉਹ ਉਹੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਦਾਨੀਏਲ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਹਾਲਤ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਉਹੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਦਾਨੀਏਲ, ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਅਤੇ ਹਬੱਕੂਕ ਦੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ “ਬੂਠੇ ਬੱਚਿਆਂ” ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। “ਬੂਠੇ ਬੱਚਿਆਂ” ਨੂੰ “ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਇੱਕ” ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮੁੜ ਆਉਣ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਵਿੱਚ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਉੱਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ; ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਤਾਕਤ ਹੋਵੇਗੀ: ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਮੰਨਿਆ।”

ਮਿਲਰ ਦੇ ਜਵਾਹਰ ਉਹ ਸੱਚਾਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਹਬੱਕੂਕ ਦੀਆਂ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਅੱਧੀ-ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਸੌਟੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਉਪਾਸਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਜਵਾਹਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, “ਰੋਜ਼ਾਨਾ” ਹੈ। “ਰੋਜ਼ਾਨਾ” ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਮਿਲਰ ਸਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਸਮਝ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਿਤ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜੀਉਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜਵਾਹਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਮੀਜ਼ ਉੱਤੇ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਹੁਣ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਾਲੋਂ ਦਸ ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਚਮਕ ਰਹੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਮਿਲਰ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੀਜ਼ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੱਡੀ ਪੇਟੀ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪੇਟੀ ਹੁਣ ਕੇਵਲ ਬਾਈਬਲ ਨੂੰ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਲਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਉਹ ਬਾਈਬਲ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਇਹੀ ਉਹ ਦੋ ਗਵਾਹ ਹਨ ਜੋ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਖਣ ਵਾਲੀ ਜੋਤ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਉਹ ਦੋ ਗਵਾਹ ਹਨ ਜੋ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਜੰਗ-ਭੂਮੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਿਲਰ ਨੇ ਇਸ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਪਣੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਪੇਟੀ (ਬਾਈਬਲ) ਲੈ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚੀਰ-ਫਾੜ ਦਿੱਤਾ। ਯੂਹੰਨਾ, ਜੋ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ “ਬੁੱਧੀਮਾਨਾਂ” ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਤਮੁਸ ਨਾਮ ਦੇ ਟਾਪੂ ਵਿੱਚ ਸੀ।” ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਅਤੇ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ—ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ‘ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਤੜਫਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਅਸੀਂ ਉਲਾਈ ਦਰਿਆ ਦੇ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ, ਜੋ 1798 ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਸਾਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦਾ ਡਰ ਨਹੀਂ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਰਾਹ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਈਏ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਸਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਿਛਲੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਉਸ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ।” Life Sketches, 196.